Lovsång

#2 MAJ 2009

GILEAD, GÖTEBORG ÖSER PÅ I FRIHET **SIDAN 4** JEREMY RIDDLES RESA FRÅN EN BITTER TILL EN VACKER PLATS **SIDAN 8**
ELDKOLLEKTIVET SAMARBETAR MED POETEN YLVA EGGEHORN **SIDAN 10** INNERLIGT MED DAVID IVARSON **SIDAN 12**

Kyrkan – platsen för häpnad och förundran!

”Syndernas förlåtelse är en förunderlig gåva och kyrkan skall vara en plats där människor ständigt kan häpna och förundras över den”. Det är Hans Johansson som påstår detta i sin kommentar till Romarbrevet.[1] Orden får liv och blir på samma gång både provocerande och löftesrika. Stämmer det på min församling? Går jag till gudstjänst med en glad förväntan? Kan jag tillbe Gud i frihet i min kyrka?

Förundran är ett nyckelord i förståelsen av tillbedjan. Hur kan vi lovsjunga utan förundran?

”Vem är som du, härlig i helighet, värdig förundran under lovsång, du som gör under.”[2]

Petrus återvända från den tomma graven ”fylld av förundran”[3]. Mottot för varje predikan, nu och för alltid, måste vara att hjälpa oss att förundras! Vad gör det med vår tillbedjan när vi bokstavligen tappar hakan inför Gud, hans gärningar, hans nåd, hans vishet, hans skapelse? Jo, vi slutar mumla i skägget och börja tillbe. Och vi sjunger! Av ett inre övertryck som briserar i en lovsång som inget i världen kan få tyst på. Alla sinnen samverkar när vi lyfter upp Guds namn inför varandra men också inför både den osynliga och synliga världen. Psaltarorden Vem är som vår Gud blir en proklamation och det nya livets signaturmelodi.

Häpna! Mycket kan sägas om Kyrkan men inte är det en plats där man häpnat ihjäl sig. Uttrycker människor häpnad så har det ofta en lätt negativ innebörd. Jesus däremot fick ständigt människor att häpna. Och det fortsätter i Apg där omgivningen häpnar över det som sker.

Jag gillar normalt inte ordet ”borde” men i ljuset av Hans Johanssons inledande påstående så borde gudstjänsten vara en plats där lovsången rullar fram i våg efter våg från ett folk som aldrig slutar att häpnas och förundras! Låt oss bli Ps 66:5–församlingar som med vidöppna dörrar förkunnar: Kom och se vad Gud har gjort, gärningar som väcker förundran bland människors barn.

1. Så räddar Gud världen. Romarbrevet, sid 91, Libris
2. 2 Mos 15:11
3. Luk 24:12

Lasse Petersson

Davids Hjärta är en lovsångsresurs som ges ut tre gånger per år av David Media AB, www.davidmedia.se. Varje paket innehåller cd, noter, text/ackordblad, overheadblad och tidningen Lovsång. Allt detta för endast 349 kr/paket inklusive frakt. Vill du prenumerera? Kontakta oss på Tel 090-71 57 30, Fax: 090-71 57 31, E-post: info@davidmedia.se Ansvarig utgivare: Lars Petersson
Redaktion: Lars Petersson, Ralf Elo och Mia Runeson Grafisk form: Ralf Elo
davidmedia

”Skivan är bara ett uttryck för vad vi lever i här”

Nästan exakt två år efter förra skivan är det dags för församlingen Gilead i Göteborg igen. Nya *Friheten är här* är ett 30-personers-projekt med sju låtskrivare. Och de tre producenterna är väldigt nöjda med slutresultatet.

”Jesus Kristus. Jesus Kristus. Jesus, Du är allt. Vår Messias, den som kommer. Jesus, Du är allt.” Den hookiga refrängen ackompanjerar mitt skrivande. Jag låter mig dras med av intensiteten.

– Vissa låtar är mer rockiga än tidigare och de som är lugna är väldigt lugna istället, jag tror det är mer spridning nu, säger Jonas Pettersson när han gör en jämförelse med Du är mitt enda hopp från 2007.

Han har skrivit ett halvt dussin av de nya låtarna och producerat skivan tillsammans med Jonas Habte samt Ola Jansson. Att vara tre som samarbetar har inte varit svårt, menar han.

– Det har funkat jättebra. I början tänkte vi att vi kanske skulle välja varsin låt, men det har blivit naturligt att vi har gjort det som vi är bra på, säger Jonas Pettersson.

Varför ville ni göra en ny skiva?

– Vi är en församling som skriver och använder låtar. Eftersom vi tyckte att vi hade många bra sånger kändes det ganska naturligt att spela in dem och låta fler få höra dem. Andra är nyskrivna till skivan, det blir ju något slags pepp när man ska göra en skiva och så sätter man igång och skriver mer.

Församlingsbygge och skiva samtidigt

Hela församlingens lovsångsarbete finns med i projektet. Sammanlagt rör det sig om ett 30-tal personer. I januari hade man en övningshelg och sedan repades det intensivt under ytterligare några helger. I februari drog inspelningarna igång. Och det har varit ett hårt arbete.

– Det är en kombination av att bygga församling och göra skiva, att hitta en balans som inte är helt given, säger Jonas Pettersson.

– Lovsångsarbetet här kan ju inte läggas ner under två månader utan vi har fått täcka upp för varandra, säger Camilla Olsson som har lett projektet och är musikpastor i Gilead.

Förutom de två skivorna där har hon även gjort två skivor med församlingen Charisma i skånska Höör.

– Skivan är bara ett uttryck för vad vi lever i här, den är ett varumärke för oss som kyrka och en produkt som människor kan få i sin hand och uppleva mirakler genom. Vi upplever att Gud har lagt ner någonting här, något som vi vill ge vidare till andra. Nu får folk avgöra om det är så. Alla de år som vi har gett ut skivor har vi sett att det blir stabilt när man bygger någonting. Ett band kan få en peak och sedan försvinna, men det här är något som hela tiden ska gå vidare.

”Frihet i lovprisningen”

Som titeln antyder är ”frihet” ett tema på skivan. Många av sångerna innehåller just det ordet.

– Det finns en frihet i lovprisningen, en kraft i att hänge sig och tillbe Gud. Det förlöser helande och det behövs i våra församlingar. Vi behöver släppa taget och flöda, säger Camilla.

Vad är viktigast när man skriver en sång?

– Den måste säga något och tilltala en på många olika plan, gå på djupet. Det är ju lite speciellt när det gäller lovsång eftersom vi hanterar ytterligare en dimension. I andra genrer kanske man kan komma undan lite billigare, säger Ola Jansson.

– Man känner om en låt är skriven från hjärtat, om den har fötts fram och om det finns ett äkta rop där nere i djupet eller om det bara är ord som man har lagt i sin mun. Det är väldigt stor skillnad, säger Camilla.

– En bra låt kan komma till användning på något sätt, men det händer kanske inte alltid med de låtar man tror. Man kan sitta och pilla i evigheter och tycka att det ska låta på ett visst sätt, men det kanske räcker med en akustisk gitarr och så blir det hur bra som helst. Det är så fantastiskt när det finns en extra nerv där, säger Ola.

Han och Jonas Pettersson spelar även i bandet Mole. Men det engagemanget har av naturliga skäl fått stå tillbaka lite den senaste tiden. Camilla tycker att de är föredömen i hur de kombinerar bandet med församlingen.

– Även om ni har spelningar till halv tre, tre på lördagsnatten så står ni här på scenen på morgonen trots att ni är trötta. Det gör ju att man attraherar duktiga musiker som förstår att det är viktigt med lovsången i kyrkan. Det präglar även yngre musiker: ”Om de kommer hit och spelar så gör vi det med.” Där har många andra kyrkor tappat; när man kommer upp till en viss nivå med andra spelningar prioriterar man bort kyrkan, säger hon.

Release på Storan

När Mole hade skivrelease på Storan i höstas föddes idén att församlingen skulle satsa på samma sak. Och så blev det. Konsertlokalen mitt på Avenyn har cirka 600 platser och kostade 80 000 kronor att hyra.

– Vi kände att vi utmanades att göra det någon annanstans än i kyrkan, att ta nya scener i Göteborg och sätta vårt märke på lite olika platser. När vi kom till lokalen kände jag ”Yes, vad coolt! Här vill vi vara.”, säger Camilla och tillägger att en enad församlingsstyrelse står bakom beslutet samt att man fått in flera stora gåvor.

– Jag tycker det känns väldigt bra att vara på Storan. Nu råkar det vara vi i Gilead, men att en kyrka får ta ett sådant steg. Alla som är på Avenyn den dagen kommer se att Kyrkan gör någonting, annars kan Kyrkan lätt skuffas undan. När jag berättar för människor på jobbet varför jag är trött och att vi ska släppa en skiva på Storan tycker de att det är helt fantastiskt, säger Jonas Habte.

”Amen, amen, amen, amen.” Avslutningen av storslagna *Vår Far* slamrar på i mina hörlurar. Den växer och växer med call and respons kring böneordet; nog för att påminnas om söndagsgudstjänsten en trött måndagsförmiddag.

Text och foto: Per-Johan Thörn

gilead GÖTEBORG

Var: Redbergsplatsen, Göteborg

Samfund: Pingst – fria församlingar i samverkan

Storlek: I adresskalendern finns mellan 600 och 700 namn, men på mötena är man cirka 150 till 180 personer. ”Vi vill passera 200-gränsen på söndagsgudstjänsterna.”, säger Camilla Olsson.

Lovsång: Man har inga fasta team utan fyra lovsångsledare som delar på ansvaret.

Pastorer: Anders och Camilla Olsson, Pontus Tunhaw samt David Johansson.

Vision: ”Vi drömmer om en inflytelserik kyrka som växer sig så stor att alla kan se, höra och beröras av den. En kreativ kyrka som gör en skillnad i samhället, passionerat älskar Jesus och tjänar Honom genom starka relationer och helgens fest.”

Jeremy Riddle pekar på trons dubbelhet

Gitarrer och stora ljudlandskap dominerar amerikanen Jeremy Riddles andra soloskiva *The now and not yet*. Men han vill inte kalla sig artist.

På konvolutets framsida sitter ett lejon tätt intill ett lamm. Runtomkring djuren tornar mörka höga husfasader upp sig. Bakom dem kan man ana ett starkt ljus. Spänningen som finns inbyggd i skivtiteln, ”nu men ännu inte”, är tydlig i bilden.

Och den spänningen genomsyrar Jeremy Riddles tjänst: ”Det är spänningen mellan nåd och lag, mellan nåd och dom, mellan kärlek och disciplin. Det är människor med orena läppar som prisar en helig Gud.”, står det på hans hemsida.

– Jag ser mig som lovsångsledare och pastor. Jag tycker det är viktigast att göra människor till lärjungar, att leda människor i tillbedjan och hjälpa dem längs vägen mot att bli som Jesus. Utbredandet av Guds rike, att evangeliet går framåt, är det jag bryr mig mest om i livet, säger heltidsmusikern när vi ses i Nashville.

Men hemmet ligger långt ifrån musikstaden, nämligen i Lakeport i Kalifornien. Tidigare bodde han och familjen i Anaheim där de under lång tid var med i en Vineyardförsamling.

Jeremy och hans fru har fyra barn.

– Det är en stor sak för mig att uppfostra dem och vara en bra make och pappa. Vi försöker också plantera en liten församling.

The now and not yet är producerad av Ron Aniello som bland annat jobbat med grupperna Sixpence none the richer och Jars of clay. Det är andra skivan sedan Jeremys solodebut med *Full attention* 2007. Innan dess hade han medverkat på en del samlingsskivor. Men att ge ut en skiva i eget namn blev naturligtvis ett stort steg.

– Jag gillade det av flera olika anledningar. Först och främst för att jag är en ganska produktiv låtskrivare. Innan kunde jag ge ut en eller två sånger på ett år, men ett helt album är en annan möjlighet att använda gåvan som jag upplever att Gud har gett mig.

Låten *Sweetly broken* från första skivan har spelats flitigt i amerikansk radio.

– Skrivprocessen pågick i flera år. Sången handlar om korset, det är inget komplicerat med det. Det som var svårast att ge upp i mitt liv var mina drömmar och passioner, ett tag var de min gud och det jag levde för. Jag visste hur jag skulle överlåta dem till Herren, men jag kunde inte ta mig till den platsen.

Tidigare hade han ett band och flera skivbolag var intresserade av att ge ut deras musik. Ändå upplevde Jeremy att han inte kunde fortsätta med det. Istället började han leda lovsång i en verksamhet för barn.

– De kastade popcorn och kunde inte bry sig mindre om Jesus. ”Jag har ingen aning om vad du gör Herre.”, tänkte jag. Men Han gjorde mig bruten och tog mig till en plats där jag verkligen kunde säga ”Jag vill ha det som Du vill med mitt liv. Jag bryr mig inte om det jag vill längre.” Det var en överlåtelseprocess som startade på en bitter plats, men slutade på en vacker plats när jag började förstå Guds hjärta för mig.

Så citerar han refrängen: ”At the cross You beckon me. You draw me gently to my knees, and I am lost for words, so lost in love. I’m sweetly broken, wholly surrendered.”

– Jag kan sjunga den sången resten av mitt liv. Det är vändpunkten där Gud tog mig ut ur mina självviska önskningar och förde mig till livet, säger Jeremy Riddle.

Text och foto: Per-Johan Thörn

En kropp för dig

Eldkollektivet i samarbete med poeten och författaren Ylva Eggehorn

En kropp för dig är den tredje skivan från lov sångsgemenskapen Eldkollektivet som tidigare gett ut skivorna "Såsom Eld" (2002) och "Gud av värme" (2005).

Eldkollektivet har verkat banbrytande inom lovsången under 2000-talet med ett mer avskalat och akustiskt uttryck. Med tredje skivan igenkänns kollektivets signum samtidigt som musiken tar nya vägar. Allt material är tidigare outgivet och till stor del nyskrivet för denna skiva.

Efter ett möte mellan poeten och psalmförfattaren Ylva Eggehorn och Eldkollektivets Mia Runeson så påbörjades hösten 2007 ett samarbete som så småningom resulterade i skivan En kropp för dig. Under arbetet med skivan har Eldkollektivet och Ylva möts vid flera tillfällen, alltid på Hannagården som är makarna Eggehorns vackra missionshus med en alldeles egen och speciell historia, bl.a. som en viktig samlingsplats under 70-talets karismatiska väckelse. Under Ylvas ledning har de reflekterat kring nattvardens tillbedjande natur, de personliga erfarenheterna av måltider i allmänhet och av nattvardsfirande i synnerhet.

- Vi har firat mässa i det vackra kapellet, haft retreat, ätit många goda måltider, skrivit texter, skapat musik och till slut landat i en enkel mässordning tänkt att kunna användas i både frikyrkan och i Svenska kyrkan berättar Mia Runeson. Eller som Ylva så vackert uttrycker det: - vi har dukat upp bordet med oss själva.

Lina och hennes man Jonas, som är en av formgivarna till det vackra omslaget, blev del av Eldgemenskapen hösten 2007. Lina sammanfattar skapandeprocessen:

- Bordet har varit vår samlingsplats under denna resa. För mig var det en aha-upplevelse att se hur mina tankar om mat och måltid också påverkade min upplevelse av nattvarden. Likväl som att våra kroppar behöver hälsosam näring, längtar våra själar efter andlig mat, gemenskap med Kristus.

Lina fortsätter: - Även våra olika minnen och erfarenheter av nattvarden har format skivan. En mångfaldig källa då vi kommer från olika kyrkotraditioner. En unison längtan har gestaltats. Vi önskar se en nattvardsgudstjänst fylld av helighet och andakt, lovsjungande glädje och tillbedjan. I snart tvåtusen år har brödsbrytelsen varit central i den kristna gudstjänsten. En tidlös länk till troende i alla tider - en kropp för dig, utgiven!

Idag består Eldkollektivet av ett 15-tal personer, geografiskt spridda över landet men sammanhållna av nära vänskap, lovsjungande hjärtan och Gudslängtan.

För bokningar: kontakta Mia Runeson på mia@davidmedia.se

Daniel Ivarson inbjuder till delaktighet i innerligheten

Under sommaren 2009 kommer David Ivarsons debutskiva Kyrie Eleison som innehåller elva egna sånger. Skivan är en pärla i samma klass som Erik Tillings debutskiva och den kommer att glädja många lyssnare. Men vem är David Ivarson?

Jag är en låtskrivande, teologistuderande, sportintresserad ung man. Gift sedan tre år tillbaka med Helen och i augusti väntar vi vårt första barn. Jag har växt upp och kommit till tro inom EFS och i Juni månad prästvigs jag i Lunds domkyrka för tjänst som EFS-präst i EFS Betania i Malmö. Lovsången har alltid varit en viktig pelare i min vandring med Gud. Jag brinner för Kyrkans gudstjänst, jag vill att den ska vara relevant men samtidigt innehållsrik och med ett tydligt Kristocentriskt budskap.

Vilka är dina musikaliska förebilder?

För mig har Bengt Johannson och Erik Tilling varit två stora förebilder. Deras texter innehåller god teologi som målar upp en trovärdig och tillbedjansvärd Gud. I deras musik får även livets svårare skeden en plats vilket jag uppskattar.

Andliga förebilder?

Wilfrid Stinessen, Bo Brander, Syster Veronica OP, Mormor.

Berätta om din skiva Kyrie Eleison:

Denna skiva hämtar sin inspiration från olika traditioner. Allt ifrån den moderna lovsångens innerlighet till den liturgiska gudstjänstens slitstarka och oföränderliga språkdräkt till psalmsångens själavårdande och djuplodande beskrivningar av Gud. Min förhoppning är att lyssnaren ska uppleva delaktighet i innerligheten, vila i oföränderligheten och samhörighet i beskrivningen. Allt för att Gud i och genom oss ska bli upphöjd.

Tre tips för levande församlingssång?

Enkelhet
Delaktighet
Igenkännande

Foto: Samuel Svensäter

Favoritmat: Vegetarisk lasagne
Én lovsång du önskar du skrivit: Så stor är vår Gud
En psalm du gärna återvänder till: Jag är en gäst och främling
Läser just nu: En biografi om Franciskus av Assisi
Lyssnar gärna på: *Aftonson* (Mikael Isaksson)
Dit vill jag åka: Rom

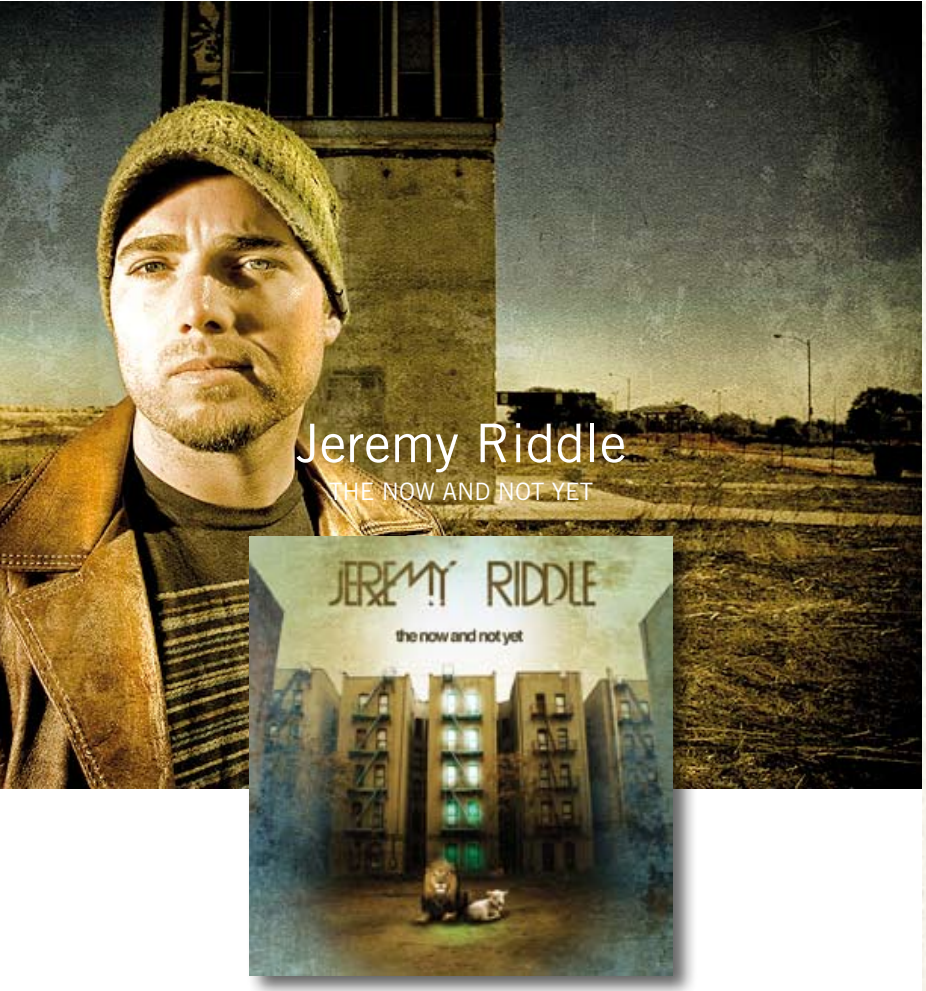

Modern lovsång i gränslandet mellan U2 och Coldplay

VARIETAL RECORDS™

Distribueras i Sverige av David Media

14 SÅNGER PÅ SVENSKA FÖR MÄSSAN

ELD RECORDS davidmedia

Finns nu i en missionsbokhandel nära dig eller direkt från www.davidmedia.se

ISRAEL HOUGHTON

The power of One

Med tobyMac, Mary Mary
och Martin Smith från Delirious?

INTEGRITY
MUSIC

Distribueras i Sverige av David Media